

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 139

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

7 mai 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 139/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 130, 30.4.2011	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 139/02	Cauza C-109/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan (Contract de muncă pe durată determinată — Directiva 1999/70/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Rolul instanței naționale)	2
---------------	---	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 139/03	Cauza C-221/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Republica Malta) — AJD Tuna Ltd/Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali [Regulamentul (CE) nr. 530/2008 — Validitate — Politica comună în domeniul pescuitului — Conservarea resurselor — Redresarea stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană]	2
2011/C 139/04	Cauza C-274/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht München — Germania) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler/Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau (Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Concesionarea unui serviciu public — Servicii de salvare — Distincție între un „contract de achiziții publice de servicii” și o „concesionare de servicii”)	3
2011/C 139/05	Cauza C-275/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State van België — Belgia) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest și alții/Vlaamse Gewest (Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Aeroporturi a căror pistă de decolare are o lungime de cel puțin 2 100 de metri — Noțiunea „construire” — Reînnoirea autorizației de exploatare)	4
2011/C 139/06	Cauza C-326/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 martie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/113/CE — Politică socială — Egalitate de tratament între femei și bărbați — Acces la bunuri și servicii și furnizare de bunuri și servicii — Netranspunere în termenul prevăzut)	4
2011/C 139/07	Cauza C-372/09 și C-373/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — în procedurile inițiate de Josep Peñarroja Fa (Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Articolul 49 CE — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Experți judiciari care au calitatea de traducător — Exercitarea autorității publice — Reglementare națională prin care titlul de expert judiciar este rezervat persoanelor înscrise pe liste întocmite de autoritățile judiciare naționale — Justificare — Proporționalitate — Directiva 2005/36/CE — Noțiunea «profesie reglementată»)	5
2011/C 139/08	Cauza C-379/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeidshof te Brussel — Belgia) — Maurits Casteels/British Airways plc (Libera circulație a lucrătorilor — Articolele 45 TFUE și 48 TFUE — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Protecția dreptului la pensie suplimentară — Lipsa unei acțiuni din partea Consiliului — Salariat angajat în mod succesiv de același angajator în mai multe state membre)	5
2011/C 139/09	Cauza C-477/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Charles Defossez/Christian Wiart, în calitate de lichidator al societății de Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA) (Trimitere preliminară — Directivele 80/987/CEE și 2002/74/CE — Insolvabilitatea angajatorului — Protecția lucrătorilor salariați — Plata drepturilor salariale neachitate ale lucrătorilor — Stabilirea instituției de garantare competente — Garanție mai favorabilă în temeiul dreptului național — Posibilitate de a se prevala de această garanție)	6

2011/C 139/10	Cauza C-484/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal da Relação do Porto — Portugalia) — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A. [Trimitere preliminară — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 84/5/CEE — Articolul 2 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Dreptul la despăgubire prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Condiții de limitare — Contribuția la prejudiciu — Lipsa vinovăției conducătorilor auto — Răspundere pentru risc]	7
2011/C 139/11	Cauza C-516/09: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse [Securitatea socială a lucrătorilor — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Domeniu de aplicare personal — Interpretarea noțiunii „lucrător salariat” — Alocații pentru creșterea copilului — Prolungire a concediului fără plată]	7
2011/C 139/12	Cauza C-540/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket [Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 — Scutiri — Garanție de subscriere („underwriting guarantee”) furnizată în schimbul plății unui comision de către instituții de credit societăților emitente în cadrul unor emisiuni de acțiuni pe piața de capital — Operațiuni cu valori mobiliare]	8
2011/C 139/13	Cauza C-23/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 martie 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Introducerea pe piață de banane proaspete — Greutate declarată care nu corespunde greutateii reale — Obligația autorităților vamale de a verifica greutatea declarată — Codul Vamal Comunitar — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Articolul 68 și următoarele — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 290a — Anexa 38b — Sistemul resurselor proprii — Pierderea veniturilor — Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 — Articolele 2, 6, 9, 10 și 11]	8
2011/C 139/14	Cauza C-29/10: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel — Luxemburg) — Heiko Koelzsch/État du Grand-duché de Luxembourg (Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Contract de muncă — Alegere de către părți — Norme imperative ale legii aplicabile în absența alegerii — Determinarea acestei legi — Noțiunea de țară în care angajatul „își desfășoară în mod obișnuit munca” — Angajat care își desfășoară munca în mai multe state contractante)	9
2011/C 139/15	Cauza C-51/10 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 martie 2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Semn constituit exclusiv din cifre — Cerere de înregistrare a semnului figurativ „1000” ca marcă pentru broșuri, periodice și ziare — Caracter pretins descriptiv al semnului menționat — Criterii de aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară]	10

2011/C 139/16	Cauza C-85/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Telefónica Móviles España, SA/Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones [Servicii de telecomunicații — Directiva 97/13/CE — Autorizații generale și licențe individuale — Taxe și redevențe aplicabile întreprinderilor titulare de licențe individuale — Articolul 11 alineatul (2) — Interpretare — Legislație națională care nu prevede o destinație specială a unei taxe — Majorarea taxei pentru sistemele digitale, fără a fi modificată pentru sistemele analogice de primă generație — Compatibilitate] 10	10
2011/C 139/17	Cauza C-95/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Seguritas-Serviços e Tecnologia de Segurança [Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatul (2) — Efect direct — Aplicabilitate în privința serviciilor cuprinse în anexa II B la directivă] 11	11
2011/C 139/18	Cauzele conexate C-128/10 și C-129/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/Ypourgos Emporikis Naftilias [Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Cabotaj maritim — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Articolele 1 și 4 — Autorizație administrativă prealabilă pentru servicii de cabotaj — Controlul condițiilor de siguranță a navelor — Menținerea ordinii în porturi — Obligații de serviciu public — Lipsa unor criterii precise și cunoscute în prealabil] 11	11
2011/C 139/19	Cauza C-525/10 P: Recurs introdus la 10 noiembrie 2010 de Mariyus Noko Ngele împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 10 decembrie 2009 în cauza T-390/09, Mariyus Noko Ngele/Comisia Europeană 12	12
2011/C 139/20	Cauza C-540/10: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Regatul Spaniei 12	12
2011/C 139/21	Cauza C-51/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 4 februarie 2011 — Schutzverband der Spirituosen Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH 12	12
2011/C 139/22	Cauza C-55/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A. 12	12
2011/C 139/23	Cauza C-57/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela 13	13
2011/C 139/24	Cauza C-58/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — France Telecom España, S.A. 13	13
2011/C 139/25	Cauza C-81/11 P: Recurs introdus la 22 februarie 2011 de Longevity Health Products, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 16 decembrie 2010 în cauza T-363/09, Longevity Health Products, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Gruppo Lepetit SpA 14	14

2011/C 139/26	Cauza C-94/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Bergamo (Italia) la 28 februarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Survival Godwin	14
2011/C 139/27	Cauza C-107/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) la 3 martie 2011 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta/Massimiliano Rizzo	14

Tribunalul

2011/C 139/28	Cauza T-419/03: Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Altstoff Recycling Austria/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Sistem de colectare și de reciclare a ambalajelor utilizate în Austria — Acorduri de colectare și de triere care cuprind clauze de exclusivitate — Decizie de exceptare individuală — Obligații impuse — Principiul proporționalității”)	15
2011/C 139/29	Cauza T-369/07: Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Letonia/Comisia [„Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Plan național de alocare a cotelor de emisie pentru Letonia pentru perioada cuprinsă între 2008 și 2012 — Termen de trei luni — Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87”]	15
2011/C 139/30	Cauza T-486/07: Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Ford Motor/OAPI — Alkar Automotive (CA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CA — Mărci comunitare verbale și figurative anterioare KA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2011/C 139/31	Cauza T-233/09: Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Access Info Europe/Consiliul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Document privind o procedură legislativă în curs — Respingerea în parte a cererii de acces — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Divulgare de către un terț — Nedispariția interesului de a exercita acțiunea — Identificarea delegațiilor statelor membre autoare ale propunerilor — Excepție privind protecția procesului decizional”]	16
2011/C 139/32	Cauza T-372/09: Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2011 — Visti Beheer/OAPI — Meister (GOLD MEISTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GOLD MEISTER — Mărcile naționale și comunitare verbale anterioare MEISTER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2011/C 139/33	Cauza T-429/09: Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2011 — Campailla/Comisia („Acțiune în despăgubiri — Termen de prescripție — Articolul 46 din Statutul Curții — Inadmisibilitate”)	17

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 139/34	Cauza T-463/09: Ordonanța Tribunalului din 8 martie 2011 — Herm. Sprenger/OAPI — Kieffer Sattlerwarenfabrik (forma unei cleme) („Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”) 17	17
2011/C 139/35	Cauza T-44/10 P: Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2011 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Rambursarea cheltuielilor medicale — Obligația de motivare — Act cauzator de prejudiciu — Recurs vădit neîntemeiat”) 18	18
2011/C 139/36	Cauza T-3/11: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2011 — Portugalia/Comisia 18	18
2011/C 139/37	Cauza T-51/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia 19	19
2011/C 139/38	Cauza T-52/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia 20	20
2011/C 139/39	Cauza T-53/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia 20	20
2011/C 139/40	Cauza T-107/11 P: Recurs introdus la 18 februarie 2011 de Fundația Europeană de Formare (ETF) împotriva Hotărârii pronunțate la 9 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-87/08, Schuerings/ETF 21	21
2011/C 139/41	Cauza T-108/11 P: Recurs introdus la 18 februarie 2011 de Fundația Europeană de Formare (ETF) împotriva Hotărârii pronunțate la 9 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-88/08, Vandeuere/ETF 22	22
2011/C 139/42	Cauza T-110/11: Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — ASA/OAPI — Merck (FEMIFERAL) 22	22
2011/C 139/43	Cauza T-114/11: Acțiune introdusă la 25 februarie 2011 — Giordano/Comisia 23	23
2011/C 139/44	Cauza T-136/11: Acțiune introdusă la 10 martie 2011 — pelicantravel.com/OAPI — Pelikan (Pelikan) 23	23
2011/C 139/45	Cauza T-152/11: Acțiune introdusă la 11 martie 2011 — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/OAPI — Comercial Jacinto Parera (MAD) 24	24
2011/C 139/46	Cauza T-153/11: Acțiune introdusă la 14 martie 2011 — Zenato Azienda Vitivinicola/OAPI — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA) 24	24
2011/C 139/47	Cauza T-154/11: Acțiune introdusă la 14 martie 2011 — Zenato Azienda Vitivinicola/OAPI — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato) 25	25

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 139/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 130, 30.4.2011

Publicații anterioare

JO C 120, 16.4.2011

JO C 113, 9.4.2011

JO C 103, 2.4.2011

JO C 95, 26.3.2011

JO C 89, 19.3.2011

JO C 80, 12.3.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 martie 2011
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) —
Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan**

(Cauza C-109/09) ⁽¹⁾

**(Contract de muncă pe durată determinată — Directiva
1999/70/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește
încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Rolul
instanței naționale)**

(2011/C 139/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG

Pârâtă: Gertraud Kumpan

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesarbeitsgericht — Interpretarea, pe de o parte, a articolului 1, a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7), precum și, pe de altă parte, a clauzei 5 alineatul (1) din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat de CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Interdicția discriminărilor legate de vârstă — Reglementarea națională care autorizează un contract de muncă pe durată determinată, impunând numai condiția ca lucrătorul să fi depășit vârsta de 58 de ani — Compatibilitatea acestei reglementări cu dispozițiile amintite — Consecințe juridice ale unei eventuale incompatibilități

Dispozitivul

Clauza 5 punctul (1) din acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la

Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că enunțul „o legătură obiectivă strânsă cu un contract de muncă pe durată determinată anterior încheiat cu același angajator”, din cuprinsul articolului 14 alineatul 3 din Legea privind munca cu timp parțial și contractele pe durată determinată (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge) din 21 decembrie 2000, trebuie aplicat în situații în care un contract pe durată determinată nu a fost precedat imediat de un contract pe durată nedeterminată încheiat cu același angajator, iar între aceste contracte există un interval de mai mulți ani, atunci când, în toată această perioadă, raportul de muncă inițial a continuat, pentru aceeași activitate, cu același angajator, printr-o succesiune neîntreruptă de contracte pe durată determinată. Este de competența instanței de trimitere să interpreteze, în măsura în care este posibil, dispozițiile relevante de drept intern conform clauzei 5 punctul (1) menționate mai sus.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 martie 2011
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Republica
Malta) — AJD Tuna Ltd/Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd,
Avukat Generali**

(Cauza C-221/09) ⁽¹⁾

**[Regulamentul (CE) nr. 530/2008 — Validitate — Politica
comună în domeniul pescuitului — Conservarea resurselor
— Redresarea stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic
de Est și din Marea Mediterană]**

(2011/C 139/03)

Limba de procedură: malteza

Instanța de trimitere

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: AJD Tuna Ltd

Pârâți: Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană (JO L 155, p. 9)

Dispozitivul

1. Examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, precum și pe cea a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului în raport cu principiul contradictorialității și cu principiul protecției jurisdicționale efective.
2. Examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 530/2008 în raport cu cerința motivării care rezultă din articolul 296 al doilea paragraf TFUE, cu principiul protecției încrederii legitime și cu principiul proporționalității.
3. Regulamentul nr. 530/2008 este nevalid în măsura în care, fiind adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, interdicțiile pe care le-a stabilit produc efecte începând cu 23 iunie 2008 în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol sau care sunt înregistrate în acest stat membru și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, în condițiile în care aceste interdicții produc efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul maltez, grec, francez, italian, precum și cipriot sau care sunt înregistrate în aceste state membre și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, fără ca diferența de tratament să fie justificată în mod obiectiv.

(¹) JO C 205, 29.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht München — Germania) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler/Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Cauza C-274/09) (¹)

(Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Concesionarea unui serviciu public — Servicii de salvare — Distincție între un „contract de achiziții publice de servicii” și o „concesionare de servicii”)

(2011/C 139/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Pârâtă: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Cu participarea: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht München — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (a) și (d) și alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Noțiunile „contract de achiziții publice de servicii” și „concesionarea serviciilor” — Contract de prestare de servicii de ajutor medical de urgență încheiat între autoritatea contractantă și organizații de ajutor, care prevăd că remunerarea serviciilor prestate depinde de negocierile dintre respectivele organizații și terți, cum ar fi organismele de asigurări sociale

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) litera (d) și alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care remunerarea operatorului economic reținut est integral asigurată de persoane distincte de autoritatea contractantă care a atribuit contractul privind serviciile de salvare, iar acest operator economic este expus unui risc de exploatare, chiar dacă acesta este foarte limitat, din cauza, mai ales, a faptului că valoarea tarifelor de utilizare a serviciilor în cauză depinde de rezultatul negocierilor anuale cu terți și nu este asigurat de o acoperire integrală a costurilor suportate în cadrul unei gestionări a activităților sale conforme principiilor enunțate de dreptul național, contractul menționat trebuie calificat drept contract de „concesionare de servicii”, în sensul articolului 1 alineatul (4) din această directivă.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State van België — Belgia) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest și alții/Vlaamse Gewest

(Cauza C-275/09) ⁽¹⁾

(Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Aeroporturi a căror pistă de decolare are o lungime de cel puțin 2 100 de metri — Noțiunea „construire” — Reînnoirea autorizației de exploatare)

(2011/C 139/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, P. De Donder, F. De Becker, K. Colenbie, Ph. Hutsebaut, B. Kockaert, VZW Boreas, F. Petit, V.S. de Burbure de Wezembeek, L. Van Dessel

Pârât: Vlaamse Gewest

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State van België — Interpretarea punctului 7 litera (a) din anexa I la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174) — Construirea de aeroporturi dotate cu o pistă de decolare și de aterizare având lungimea de cel puțin 2 100 de metri — Noțiunea „construire”

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță și punctul 7 din anexa I la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, trebuie interpretate în sensul că:

— în absența unor lucrări sau a unor intervenții care să modifice realitatea fizică a sitului, reînnoirea unei autorizații existente de exploatare a unui aeroport nu poate fi calificată drept „proiect” sau, respectiv, drept „construire” în sensul dispozițiilor menționate;

— cu toate acestea, revine instanței de trimitere sarcina de a stabili, în temeiul reglementării naționale aplicabile și ținând seama, dacă este cazul, de efectul cumulativ al mai multor lucrări sau intervenții realizate începând cu intrarea în vigoare a directivei menționate, dacă această autorizație face parte dintr-o procedură de autorizare divizată în mai multe etape și având ca obiect, la încheierea sa, realizarea unor activități care constituie un proiect în

sensul punctului 13 prima liniuță din anexa II coroborat cu punctul 7 din anexa I la directivă. În absența evaluării efectelor asupra mediului a unor astfel de lucrări sau intervenții în etapa anterioară a procesului de autorizare, ar reveni instanței de trimitere sarcina de a asigura efectul util al directivei garantând realizarea unei astfel de evaluări cel puțin în etapa eliberării autorizației de exploatare.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 martie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-326/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/113/CE — Politică socială — Egalitate de tratament între femei și bărbați — Acces la bunuri și servicii și furnizare de bunuri și servicii — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2011/C 139/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. van Beek și M. Kaduczak, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: M. Dowgielewicz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea în termenul prevăzut a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea în termenul prevăzut a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2. Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — în procedurile inițiate de Josep Peñarroja Fa

(Cauza C-372/09 și C-373/09) ⁽¹⁾

(Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Articolul 49 CE — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Experți judiciari care au calitatea de traducător — Exercițarea autorității publice — Reglementare națională prin care titlul de expert judiciar este rezervat persoanelor înscrise pe liste întocmite de autoritățile judiciare naționale — Justificare — Proporționalitate — Directiva 2005/36/CE — Noțiunea «profesie reglementată»)

(2011/C 139/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile în procedurile inițiate de:

Josep Penarroja Fa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Franța) — Interpretarea articolelor 43 CE, 45 CE, 49 CE și 50 CE — Reglementare națională prin care titlul de expert judiciar este rezervat persoanelor înscrise pe liste stabilite de autoritățile judiciare naționale și prin care această înscriere este subordonată unor condiții de vârstă, de competență, de moralitate și de independență, însă care nu prevede nici luarea în considerare a recunoașterii calității de expert de autoritățile judiciare ale unui alt stat membru, nici stabilirea altor modalități de control al condițiilor susmenționate — Compatibilitatea acestei reglementări cu dispozițiile de drept primar referitoare la libertatea de stabilire și la libera prestare a serviciilor

Dispozitivul

- O misiune încredințată de la caz la caz de o instanță, în cadrul unui litigiu aflat pe rolul acesteia, unui profesionist în calitate de expert judiciar traducător constituie o prestare de servicii în sensul articolului 50 CE, căruia îi corespunde în prezent articolul 57 TFUE.
- Activitățile experților judiciari în domeniul traducerii, precum cele în cauză în acțiunea principală, nu constituie activități care sunt asociate exercitării autorității publice în sensul articolului 45 primul paragraf CE, căruia îi corespunde în prezent articolul 51 primul paragraf TFUE.
- Articolul 49 CE, căruia îi corespunde în prezent articolul 56 TFUE, se opune unei reglementări naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia înscrierea pe o listă de experți judiciari traducători este supusă unor condiții de calificare fără ca persoanele interesate să poată lua la cunoștință motivele deciziei adoptate în privința lor și fără ca aceasta să poată

face obiectul unei căi de atac de natură jurisdicțională efective care să permită verificarea legalității sale, mai ales în ceea ce privește respectarea cerinței, care rezultă din dreptul Uniunii, a luării în considerare în mod corespunzător a calificării acestora, obținută și recunoscută în alte state membre.

- Articolul 49 CE, căruia îi corespunde în prezent articolul 56 TFUE, se opune unei cerințe precum cea prevăzută la articolul 2 din Legea nr. 71 498 din 29 iunie 1971 privind experții judiciari, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 2004 130 din 11 februarie 2004, din care rezultă că nicio persoană nu poate figura pe lista națională a experților judiciari în calitate de traducător dacă nu dovedește înscrierea sa, timp de trei ani consecutivi, pe o listă de experți judiciari întocmită de o curte de apel, în condițiile în care rezultă că o asemenea cerință împiedică, în cadrul examinării unei cereri a unei persoane stabilite în alt stat membru și care nu poate dovedi o asemenea înscriere, luarea în considerare în mod corespunzător a calificării obținute de această persoană și recunoscute în acest alt stat membru, în scopul de a stabili dacă și în ce măsură aceasta poate echivala cu competențele așteptate în mod normal de la o persoană care a fost înscrisă timp de trei ani consecutivi pe o listă de experți judiciari întocmită de o curte de apel.
- Misiunile experților judiciari traducători prestate de experți înscrși pe o listă precum lista națională a experților judiciari întocmită de Cour de cassation nu este inclusă în noțiunea „profesie reglementată” în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeidshof te Brussel — Belgia) — Maurits Casteels/British Airways plc

(Cauza C-379/09) ⁽¹⁾

(Libera circulație a lucrătorilor — Articolele 45 TFUE și 48 TFUE — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Protecția dreptului la pensie suplimentară — Lipsa unei acțiuni din partea Consiliului — Salariat angajat în mod succesiv de același angajator în mai multe state membre)

(2011/C 139/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Maurits Casteels

Pârâtă: British Airways plc

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbeidshof te Brussel (Belgia) — Interpretarea articolelor 39 CE și 42 CE și a Directivei 98/49/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind protecția dreptului la pensie suplimentară al lucrătorilor salariați și al lucrătorilor care desfășoară activități independente care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 209, p. 46, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 91) — Inacțiunea Consiliului — Salariat angajat succesiv la sediile aceluiași angajator în mai multe state membre (în afara unei detașări) și supunerea acestuia de fiecare dată la sistemul de pensie complementară local

Dispozitivul

1. *Articolul 48 TFUE nu are un efect direct care poate fi invocat de un particular împotriva unui angajator din sectorul privat în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate instanțele naționale.*

2. *Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune, în cadrul aplicării obligatorii a unei convenții colective de muncă:*

— *neluării în considerare, în vederea stabilirii stagiului de cotizare pentru drepturile definitive la pensie suplimentară într-un stat membru, a anilor de muncă pe care lucrătorul i-a prestat deja pentru același angajator la sediile de activitate ale acestuia situate în diferite state membre și în temeiul aceluiași contract de muncă global și*

— *calificării unui lucrător care a fost transferat de la un sediu de activitate al angajatorului său situat într-un stat membru la un sediu de activitate al aceluiași angajator situat într-un alt stat membru drept lucrător care și a încetat voluntar activitatea la acest angajator.*

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Charles Defossez/Christian Wiart, în calitate de lichidator al societății de Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Cauza C-477/09) (¹)

(Trimitere preliminară — Directivele 80/987/CEE și 2002/74/CE — Insolvabilitatea angajatorului — Protecția lucrătorilor salariați — Plata drepturilor salariale neachitate ale lucrătorilor — Stabilirea instituției de garantare competente — Garanție mai favorabilă în temeiul dreptului național — Posibilitate de a se prevala de această garanție)

(2011/C 139/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Charles Defossez

Pârâți: Christian Wiart, în calitate de lichidator al societății Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Franța) — Interpretarea articolului 8a din Directiva nr. 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva nr. 2002/74/CE (JO L 270, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 149), coroborat cu articolul 9 din aceeași directivă — Determinarea instituției de garantare competente pentru plata drepturilor salariale neachitate ale salariaților — Instituția de garantare din statul membru pe al cărui teritoriu lucrătorii își exercită de obicei activitatea — Posibilitatea lucrătorilor salariați de a se prevala de garanția mai favorabilă a instituției la care se asigură și la care cotizează angajatorul acestora în temeiul dreptului național

Dispozitivul

Articolul 3 din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului, în versiunea anterioară celei rezultate din modificarea sa prin Directiva 2002/74/CE, trebuie interpretat în sensul că, pentru plata drepturilor salariale neachitate ale unui lucrător care și-a exercitat în mod obișnuit activitatea salariată într-un alt stat membru decât cel în care se află sediul angajatorului său, declarat insolvabil înainte de 8 octombrie 2005, în cazul în care respectivul angajator nu este stabilit în acest alt stat membru și își îndeplinește obligația de a contribui la finanțarea instituției de garantare în statul membru în care are sediul, această din urmă instituție este cea căreia îi revin obligațiile prevăzute la acest articol.

Directiva 80/987 nu se opune ca o legislație națională să prevadă că un lucrător se poate prevala de garanția salarială a instituției naționale, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, cu titlu complementar sau subsidiar în raport cu cea oferită de instituția desemnată ca fiind competentă în temeiul directivei, atât timp cât respectiva garanție oferă lucrătorului un nivel superior de protecție.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal da Relação do Porto — Portugalia) — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Cauza C-484/09) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 84/5/CEE — Articolul 2 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Dreptul la despăgubire prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Condiții de limitare — Contribuția la prejudiciu — Lipsa vinovăției conducătorilor auto — Răspundere pentru risc]

(2011/C 139/10)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Pârât: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal da Relação do Porto — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10), a articolului 2 alineatul (1) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104) și a articolului 1 din A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33 Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240) — Stabilirea regimului de răspundere civilă aplicabil accidentelor produse de autovehicule — Condiții de limitare a dreptului de despăgubire de către asigurarea obligatorie întemeiată pe contribuția la prejudiciu a unuia dintre conducătorii auto răspunzători pentru un accident — Lipsa vinovăției ambilor conducători auto — Răspundere pentru prejudiciile cauzate de lucruri

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației

de asigurare a acestei răspunderi, articolul 2 alineatul (1) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, precum și articolul 1 din A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, în cazul unei coliziuni dintre două vehicule din care rezultă daune, fără a putea fi dovedită vinovăția vreunui dintre conducătorii auto, repartizează răspunderea privind aceste daune proporțional cu gradul de contribuție a fiecărui vehicul la producerea daunelor și, în caz de îndoială cu privire la acest aspect, stabilește în cote egale respectivul grad de contribuție.

⁽¹⁾ JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Cauza C-516/09) ⁽¹⁾

[Securitatea socială a lucrătorilor — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Domeniu de aplicare personal — Interpretarea noțiunii „lucrător salariat” — Alocații pentru creșterea copilului — Prelungire a concediului fără plată]

(2011/C 139/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tanja Borger

Pârâtă: Tiroler Gebietskrankenkasse

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Prestații pentru copilul aflat în întreținere — Domeniu de aplicare personal — Interpretarea noțiunii „lucrător” — Persoană care locuiește în Elveția și care stabilește de comun acord cu angajatorul său stabilit într-un stat membru o suspendare a raportului de muncă în urma nașterii copilului său („Karenz”) care depășește perioada de suspendare de doi ani prevăzută de legislația acestui stat membru

Dispozitivul

Calitatea de „lucrător salariat” în sensul articolului 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, trebuie să fie recunoscută unei persoane aflate în situația reclamantei din acțiunea principală, în perioada de prelungire cu șase luni a concediului fără plată de care a beneficiat ca urmare a nașterii copilului său, cu condiția ca, în decursul acestei perioade, persoana în cauză să fie asigurată, chiar și pentru un singur risc, în temeiul unei asigurări obligatorii sau facultative în cadrul unui regim general sau special de securitate socială prevăzut la articolul 1 litera (a) din regulamentul menționat. Revine instanței naționale sarcina de a verifica dacă această condiție este îndeplinită în litigiul cu a cărui soluționare a fost sesizată.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 martie 2011
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skandinaviska
Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket**

(Cauza C-540/09) (¹)

[Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 — Scutiri — Garanție de subscriere („underwriting guarantee”) furnizată în schimbul plății unui comision de către instituții de credit societăților emitente în cadrul unor emisiuni de acțiuni pe piața de capital — Operațiuni cu valori mobiliare]

(2011/C 139/12)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringsrätten

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Pârâtă: Skatteverket

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Högsta förvaltningsdomstolen (fostă Regeringsrätten) — Interpretarea articolului 13 secțiunea B din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutiri — Garanție de emisiune furnizată de o bancă unei societăți emitente de acțiuni noi în schimbul plății unui comision — Operațiune care constă în angajamentul băncii de a achiziționa o parte din acțiunile societății emitente în cazul în care numărul de acțiuni

subscrise în termen ar fi insuficient, în scopul de a garanta societății emitente finanțarea urmărită prin emisiune (underwriting)

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută la această dispoziție include serviciile pe care o instituție de credit le furnizează, în schimbul unei remunerații, sub forma unei garanții de subscriere, unei societăți care dorește să emită acțiuni, această instituție obligându-se ca, în temeiul garanției, să achiziționeze acțiunile care nu ar fi subscrise până la expirarea perioadei de subscriere.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 martie 2011 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză**

(Cauza C-23/10) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Introducerea pe piață de banane proaspete — Greutate declarată care nu corespunde greutății reale — Obligația autorităților vamale de a verifica greutatea declarată — Codul Vamal Comunitar — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Articolul 68 și următoarele — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 290a — Anexa 38b — Sistemul resurselor proprii — Pierderea veniturilor — Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 — Articolele 2, 6, 9, 10 și 11]

(2011/C 139/13)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Caeiros, agent)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentant: L. Inez Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 68 și următoarele din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), a articolului 290a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a

unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) și a anexei 38b la acesta, precum și a articolelor 2, 6, 9, 10 și 11 din Regulamentele (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților, (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184) — Introducerea pe piață de banane proaspete — Greutate declarată care nu corespunde greutății reale — Resurse proprii — Pierdere de venituri

Dispozitivul

1. Prin faptul că a acceptat în mod sistematic, în cursul anilor 1998-2002 declarații vamale de punere în liberă circulație a bananelor proaspete de către autoritățile sale vamale, în condițiile în care acestea cunoșteau sau trebuiau în mod rezonabil să cunoască faptul că greutatea declarată a bananelor nu corespundea greutății lor reale și prin faptul că autoritățile portugheze au refuzat să pună la dispoziție resursele proprii corespunzătoare pierderii unor venituri și dobânzile de întârziere datorate, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 13, 68 și 71 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar coroborat cu articolul 290a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 89/97 al Comisiei din 20 ianuarie 1997, precum și în temeiul articolelor 2, 6 și 9-11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 1355/96 al Consiliului din 8 iulie 1996 și al aceluiași articole din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană și Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel — Luxemburg) — Heiko Koelzsch/État du Grand-duché de Luxembourg

(Cauza C-29/10) (¹)

(Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Contract de muncă — Alegere de către părți — Norme imperative ale legii aplicabile în absența alegerii — Determinarea acestei legi — Noțiunea de țară în care angajatul „își desfășoară în mod obișnuit munca” — Angajat care își desfășoară munca în mai multe state contractante)

(2011/C 139/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Heiko Koelzsch

Pârât: État du Grand-duché de Luxembourg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel — Interpretarea articolului 6 alineatul (2) litera (a) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3) — Stabilirea legii aplicabile unei acțiuni formulate împotriva demiterii abuzive în lipsa alegerii de către părțile unui contract individual de muncă — Noțiunea de „loc în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca” — Angajat care își desfășoară munca în mai multe țări, dar care revine în mod sistematic într-una dintre acestea

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care angajatul își desfășoară activitatea în mai multe state contractante, țara în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca în executarea contractului, în sensul acestei dispoziții, este cea în care sau din care, ținând seama de ansamblul elementelor care caracterizează activitatea respectivă, angajatul se achită de cea mai mare parte a obligațiilor sale față de angajator.

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 martie 2011 — Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-51/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Semn constituit exclusiv din cifre — Cerere de înregistrare a semnului figurativ „1000” ca marcă pentru broșuri, periodice și ziare — Caracter pretins descriptiv al semnului menționat — Criterii de aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară]

(2011/C 139/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 19 noiembrie 2009, Agenția Wydawnicza Technopol/OAPI (T-298/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect anularea Deciziei R 447/2006-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 7 august 2006 prin care a fost respinsă calea de atac introdusă împotriva deciziei examinatorului prin care se refuză înregistrarea mărcii verbale „1000” pentru produse și servicii din clasele 16, 28 și 41 — Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Telefónica Móviles España, SA/Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

(Cauza C-85/10) ⁽¹⁾

[Servicii de telecomunicații — Directiva 97/13/CE — Autorizații generale și licențe individuale — Taxe și redevențe aplicabile întreprinderilor titulare de licențe individuale — Articolul 11 alineatul (2) — Interpretare — Legislație națională care nu prevede o destinație specială a unei taxe — Majorarea taxei pentru sistemele digitale, fără a fi modificată pentru sistemele analogice de primă generație — Compatibilitate]

(2011/C 139/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Telefónica Móviles España, SA

Pârâte: Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Directiva 97/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 1997 privind un cadru comun pentru autorizațiile generale și licențele individuale în domeniul serviciilor de telecomunicații (JO L 117, p. 15) — Taxe și redevențe aplicabile întreprinderilor titulare de licențe individuale — Impunerea unor sarcini pecuniare peste cele autorizate de directivă și a căror finalitate nu este prevăzută de aceasta — Penalizarea tehnologiilor mai avansate în raport cu cele învechite

Dispozitivul

Cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 97/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 1997 privind un cadru comun pentru autorizațiile generale și licențele individuale în domeniul serviciilor de telecomunicații, potrivit cărora este necesar ca o redevență impusă operatorilor de servicii de telecomunicații pentru utilizarea unor resurse rare să urmărească obiectivul de a asigura o utilizare optimă a unor asemenea resurse și să țină seama de necesitatea de a promova dezvoltarea serviciilor inovatoare și a concurenței, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care prevede impunerea unei redevențe operatorilor de servicii de telecomunicații, titulari de licențe individuale, pentru

utilizarea frecvențelor radio, fără a prevedea o destinație specifică a veniturilor obținute din această redevență, și care majorează în mod semnificativ cuantumul acesteia în privința unei anumite tehnologii, fără a fi modificată în privința altei tehnologii.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Cauza C-95/10) (¹)

[Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 alineatul (2) — Efect direct — Aplicabilitate în privința serviciilor cuprinse în anexa II B la directivă]

(2011/C 139/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Strong Segurança SA

Pârâte: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Interpretarea articolelor 21, 23, 35 alineatul (4) și 47 alineatul (2) și a anexei II B din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Capacitatea economică și financiară a ofertanților — Posibilitatea unui operator economic de a valorifica capacitățile altor entități — Efectul direct a unei directive transpuse tardiv

Dispozitivul

Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, nu creează obligația, în sarcina statelor membre, de a aplica articolul 47 alineatul (2) din această directivă inclusiv în cazul contractelor care au ca obiect servicii prevăzute în anexa II B la aceasta din urmă. Totuși, această directivă nu împiedică statele membre și, eventual, autoritățile contractante să prevadă în legislațiile lor și, respectiv, în documentele referitoare la contract o astfel de aplicare.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulío tis Epikrateias — Grecia) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/Ypourgos Emporikis Naftilías

(Cauzele conexe C-128/10 și C-129/10) (¹)

[Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Cabotaj maritim — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Articolele 1 și 4 — Autorizație administrativă prealabilă pentru servicii de cabotaj — Controlul condițiilor de siguranță a navelor — Menținerea ordinii în porturi — Obligații de serviciu public — Lipsa unor criterii precise și cunoscute în prealabil]

(2011/C 139/18)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Pârât: Ypourgos Emporikis Naftilías

Cu participarea: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Symvoulío tis Epikrateias — Interpretarea articolelor 1, 2 și 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 2, p. 83) — Legislație națională care prevede o autorizație administrativă prealabilă pentru servicii de cabotaj — Sistem care permite controlul posibilității de executare a itinerariilor în condiții de securitate a navelor și de menținere a ordinii în porturi — Lipsa unor criterii precise și cunoscute în avans

Dispozitivul

Dispozițiile articolului 1 coroborate cu cele ale articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale prin care este instituit un regim de autorizare prealabilă pentru serviciile de cabotaj maritim care prevede adoptarea unor decizii administrative prin care se impune respectarea anumitor sloturi orare din motive legate, pe de o parte, de siguranța navelor și de ordinea în porturi și, pe de altă parte, de obligații de serviciu public, cu condiția ca un astfel de regim să se întemeieze pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în prealabil, în special în eventualitatea în care mai mulți armatori doresc să intre în același port în același moment. În ceea ce privește deciziile administrative prin care sunt impuse obligații de serviciu public, este în plus necesar să se poată demonstra o nevoie

reală de serviciu public ca urmare a insuficienței serviciilor regulate de transport în condiții de liberă concurență. Revine instanței naționale obligația de a aprecia dacă aceste condiții sunt îndeplinite în cauzele principale.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Recurs introdus la 10 noiembrie 2010 de Mariyus Noko Ngele împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 10 decembrie 2009 în cauza T-390/09, Mariyus Noko Ngele/Comisia Europeană

(Cauza C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Mariyus Noko Ngele (reprezentant: F. Sabakunzi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 10 martie 2011, Curtea de Justiție (Camera a opta) a declarat că recursul era îndămisibil.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Regatul Spaniei

(Cauza C-540/10)

(2011/C 139/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (reprezentant: C. Nicolau Castellanos, avocat)

Pârât: Regatul Spaniei

Prin Ordonanța din 10 martie 2011, Curtea de Justiție (Camera a opta) a constatat necompetența vădită a Curții de a se pronunța cu privire la prezenta acțiune.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 4 februarie 2011 — Schutzverband der Spirituosen Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Cauza C-51/11)

(2011/C 139/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Intimată: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Întrebările preliminare

1. Noțiunea de sănătate din definiția expresiei „mențiune de sănătate” de la articolul 2 alineatul (2) punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (¹), astfel cum a fost modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) al Comisiei din 9 februarie 2010 (²), cuprinde și bunăstarea generală?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Un mesaj dintr-o comunicare comercială, fie că apare la etichetarea, la prezentarea sau la publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului, se referă cel puțin și la bunăstarea legată de sănătate sau doar la bunăstarea generală, atunci când referirea la una dintre funcțiile menționate la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 se face în modul descris la articolul 2 alineatul (2) punctul 5 din același regulament?

3. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dacă un mesaj în sensul descris la a doua întrebare se referă cel puțin și la bunăstarea legată de sănătate:

Având în vedere libertatea de exprimare și de informare conform articolului 6 alineatul (3) din TUE, coroborat cu articolul 10 din CEDO, faptul de a include un mesaj, potrivit căruia o anumită băutură care conține mai mult de 1,2 % alcool în volum nu solicită sau nu afectează corpul și funcțiile acestuia, în domeniul de aplicare al interdicției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 este conform cu principiul proporționalității din dreptul comunitar?

(¹) JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244.

(²) JO L 37, p. 16.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A.

(Cauza C-55/11)

(2011/C 139/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Vodafone España, S.A.

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?
2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela

(Cauza C-57/11)

(2011/C 139/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Vodafone España, S.A.

Intimată: Ayuntamiento de Tudela

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?

2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — France Telecom España, S.A.

(Cauza C-58/11)

(2011/C 139/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: France Telecom España, S.A.

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?
2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Recurs introdus la 22 februarie 2011 de Longevity Health Products, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 16 decembrie 2010 în cauza T-363/09, Longevity Health Products, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Gruppo Lepetit SpA

(Cauza C-81/11 P)

(2011/C 139/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Longevity Health Products, Inc. (reprezentant: J. Korab, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Gruppo Lepetit SpA

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- admiterea recursului formulat de societatea Longevity Health Products, Inc.;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 16 decembrie 2010 în cauza T-363/09;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul său la un proces echitabil prin faptul că nu a acordat un termen suplimentar recurente pentru a răspunde la susținerile OAPI.

Aceasta susține de asemenea că Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la argumentele invocate de titularul mărcii privind riscul de confuzie.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Bergamo (Italia) la 28 februarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Survival Godwin

(Cauza C-94/11)

(2011/C 139/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bergamo

Partea din acțiunea principală

Survival Godwin

Întrebarea preliminară

În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ exclud posibilitatea de a considera drept infracțiune și de a sancționa cu pedeapsa închisorii de până la patru ani, în cazul nerespectării primului ordin al Questore, și cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani pentru nerespectarea ordinelor ulterioare, comportamentul unui resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală într-un stat membru, constând în simpla lipsă de cooperare a acestuia în cadrul procedurii de expulzare și în special în simpla nerespectare a unui ordin de returnare emis de autoritatea administrativă?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) la 3 martie 2011 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta/Massimiliano Rizzo

(Cauza C-107/11)

(2011/C 139/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta

Pârât: Massimiliano Rizzo

Întrebarea preliminară

Reglementarea națională, introdusă prin Decretul Bersani, mai precis Decretul lege nr. 223 din 4 iulie 2006, transformat în Legea nr. 248 din 4 august 2006, este compatibilă cu articolele 43 și 49 din Tratatul CE, în special o reglementare internă care prevede, printre altele:

- (a) existența unei tendințe generale de protecție a titularilor de concesiuni acordate anterior în baza unei proceduri care a exclus în mod nelegal o parte a operatorilor;
- (b) prezența unor dispoziții care garantează în fapt menținerea pozițiilor comerciale dobândite (ca, de exemplu, interdicția impusă noilor concesionari de a instala ghișee la o distanță mai mică decât o distanță determinată de cele deja existente);
- (c) stabilirea unor ipoteze de decădere din dreptul la concesiune în cazul în care concesionarul exploatează direct sau indirect activități transfrontaliere de jocuri asimilabile celor care fac obiectul concesiunii?

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Altstoff Recycling Austria/Comisia

(Cauza T-419/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Sistem de colectare și de reciclare a ambalajelor utilizate în Austria — Acorduri de colectare și de triere care cuprind clauze de exclusivitate — Decizie de exceptare individuală — Obligații impuse — Principiul proporționalității”)

(2011/C 139/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Altstoff Recycling Austria AG, fostă Altstoff Recycling Austria AG și ARGEV Verpackungsverwertungsgesellschaft mbH (Viena, Austria) (reprezentant: H. Wollmann, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial W. Mölls, ulterior W. Mölls și H. Gading și în final R. Sauer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH (Viena) (reprezentanți: A. Reidlinger și I. Hartung, avocați) și Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte (Viena) (reprezentant: K. Wessely, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a articolelor 2 și 3 din Decizia 2004/208/CE a Comisiei din 16 octombrie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazurile COMP D3/35.470 — ARA și COMP D3/35.473 — ARGEV, ARO) (JO 2004, L 75, p. 59)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Altstoff Recycling Austria AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, de EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH și de Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte, inclusiv cele aferente procedurii măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 59, 6.3.2004.

Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Letonia/Comisia

(Cauza T-369/07) ⁽¹⁾

[„Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Plan național de alocare a cotelor de emisie pentru Letonia pentru perioada cuprinsă între 2008 și 2012 — Termen de trei luni — Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87”]

(2011/C 139/29)

Limba de procedură: letona

Părțile

Reclamantă: Republica Letonia (reprezentanți: inițial E. Balode-Buraka și K. Bārdiņa, ulterior L. Ostrovska și în final L. Ostrovska și K. Drēviņa, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: U. Wölker, E. Kalnins și I. Rubene, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Lituania (reprezentant: D. Kriauciūnas, agent), Republica Slovacă (reprezentanți: inițial J. Čorba, ulterior B. Ricziová, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial Z. Bryanston-Cross, ulterior S. Behzadi-Spencer, I. Rao și F. Penlington, agenți, asistați de J. Maurici, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2007) 3409 a Comisiei din 13 iulie 2007 de modificare a planului național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Republica Letonia pentru perioada cuprinsă între 2008 și 2012, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78)

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2007) 3409 a Comisiei din 13 iulie 2007 de modificare a planului național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Republica Letonia pentru perioada cuprinsă între 2008 și 2012, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului.

2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Letonia.
3. Republica Lituania, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Ford Motor/OAPI — Alkar Automotive (CA)

(Cauza T-486/07) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CA — Mărci comunitare verbale și figurative anterioare KA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 139/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, Statele Unite) (reprezentant: R. Ingerl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Alkar Automotive, SA (Derio, Spania) (reprezentant: S. Alonso Maruri, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 octombrie 2007 (cauza R 85/2006-4), privind o procedură de opoziție între Ford Motor Company și Alkar Automotive, SA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Ford Motor Company la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 51, 23.2.2008.

Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2011 — Access Info Europe/Consiliul

(Cauza T-233/09) (¹)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Document privind o procedură legislativă în curs — Respingerea în parte a cererii de acces — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Divulgare de către un terț — Nedispariția interesului de a exercita acțiunea — Identificarea delegațiilor statelor membre autoare ale propunerilor — Excepție privind protecția procesului decizional”]

(2011/C 139/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Access Info Europe (Madrid, Spania) (reprezentanți: O. W. Brouwer și J. Blockx, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: C. Fekete și M. Bauer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Elenă (reprezentanți: E.-M. Mamouna și K. Boskovits, agenți) și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Ossowski, agenți, asistați de L. J. Stratford, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Consiliului din 26 februarie 2009 de respingere a cererii de acces la anumite informații cuprinse într-o notă din 26 noiembrie 2008 referitoare la o propunere de regulament privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Consiliului Uniunii Europene din 26 februarie 2009 de respingere a cererii de acces la anumite informații cuprinse într-o notă din 26 noiembrie 2008 referitoare la o propunere de regulament privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.
2. Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Access Info Europe.
3. Republica Elenă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 205, 29.8.2009.

Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2011 — Visti Beheer/OAPI — Meister (GOLD MEISTER)

(Cauza T-372/09) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GOLD MEISTER — Mărcile naționale și comunitare verbale anterioare MEISTER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2011/C 139/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Visti Beheer BV (Helmond, Țările de Jos) (reprezentant: A. Herbetz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Meister & Co. AG (Wollerau, Elveția) (reprezentant: V. Knies, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 iulie 2009 (cauza R 1465/2008-1), având ca obiect o procedură de opoziție între Meister & Co. AG și Visti Beheer BV

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Beheer BV să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de OAPI.
3. Meister & Co. AG suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009

Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2011 — Campailla/Comisia

(Cauza T-429/09) ⁽¹⁾

[„**Acțiune în despăgubiri — Termen de prescripție — Articolul 46 din Statutul Curții — Inadmisibilitate**”]

(2011/C 139/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, France) (reprezentanți: inițial P. Goergen, ulterior G. Reuter și C. Verbruggen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a refuzului Comisiei de a interveni într-un diferend dintre acesta și statul camerunez

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Massimo Campailla suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 161, 19.6.2010.

Ordonanța Tribunalului din 8 martie 2011 — Herm. Sprenger/OAPI — Kieffer Sattlerwarenfabrik (forma unei cleme)

(Cauza T-463/09) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului**”]

(2011/C 139/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentant: V. Schiller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: C. Jenewein și B. Schmidt, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (München, Germania) (reprezentant: N. Fischer, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 4 septembrie 2009 (cauza R 1614/2008-4) având ca obiect o procedură de declarare a nulității între Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH și Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.

2. *Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și câte jumătate din cheltuielile de judecată ale părâtului.*

(¹) JO C 11, 16.1.2010.

Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2011 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-44/10 P) (¹)

(„*Recurs — Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Rambursarea cheltuielilor medicale — Obligația de motivare — Act cauzator de prejudiciu — Recurs vădit neîntemeiat*”)

(2011/C 139/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentați: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 noiembrie 2009, Marcuccio/Comisia (F-11/09, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. *Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.*

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2011 — Portugalia/Comisia

(Cauza T-3/11)

(2011/C 139/36)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentați: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo și J. Saraiva de Almeida, agenți)

Părâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei 2010/668/UE a Comisiei din 4 noiembrie 2010 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2010) 7555] (JO L 288, p. 24), în măsura în care, referitor la motivul „Deficiențe în sistemul LPIS-GIS, în efectuarea controalelor la fața locului și în calcularea sancțiunilor”, a aplicat corecții financiare în cadrul mai multor măsuri, cu excluderea de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a sumei de 40 690 655,11 euro, în raport cu cheltuielile declarate de reclamantă pentru exercițiile 2005, 2006 și 2007,
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii introduse, reclamanta invocă zece motive:

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când nu a luat în considerare datele prezentate de autoritățile portugheze privitoare la controalele efectuate în cadrul sistemului LPIS-GIS, bazate pe analiza riscului, în temeiul dispozițiilor articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când nu a luat în considerare datele prezentate de autoritățile portugheze privitoare la intensificarea controalelor efectuate în cadrul sistemului LPIS-GIS, în temeiul dispozițiilor articolului 26 din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când nu a luat în considerare datele prezentate de autoritățile portugheze și privitoare la controalele efectuate în cadrul sistemului LPIS-GIS, cu respectarea regulii 75%/90%, prevăzută la articolul 24 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când a exprimat incertitudini serioase și rezonabile cu privire la existența controalelor ineficace și/sau cu deficiențe, întemeindu-se pe un singur caz particular de includere a unei autostrăzi în suprafața eligibilă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când a aplicat „Orientările privind calcularea consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare”, care figurează în documentul VI/5330/1997-PT și, în consecință, încălcarea principiului egalității statelor membre.

6. Al șaselea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când a aplicat corecțiile financiare în mod suplimentar față de cheltuielile referitoare la Schema de plată unică, exercițiul 2006, care include astfel toate măsurile din primul și din al doilea pilon.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când aceasta nu a luat în considerare dispozițiile referitoare la „Calculul sancțiunilor”, în lumina datelor prezentate de autoritățile portugheze, din care reiese respectarea dispozițiilor articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei, precum și inexistența unui risc pentru Fond și, în consecință, prin decizia atacată se încalcă astfel și principiul proporționalității.
8. Al optulea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când a apreciat că a existat o neîndeplinire intenționată, în lumina datelor prezentate de autoritățile portugheze, care dovedesc respectarea pe deplin a dispozițiilor articolului 53 din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei.
9. Al nouălea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie atunci când nu a luat în considerare datele prezentate de autoritățile portugheze care demonstrează respectarea dispozițiilor articolului 21 din Regulamentul nr. 2237/2003, pentru anul 2004, și a dispozițiilor articolului 13 alineatul (5) din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei, pentru anul 2005, în raport cu controalele densității minime a pomilor cu fructe cu coaja lignificată.
10. Al zecelea motiv este întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie cu privire la corecțiile aplicate în cadrul măsurii „Valori suplimentare ale ajutoarelor” — prime pentru carne și fonduri SPU plătite pentru drepturi speciale.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia

(Cauza T-51/11)

(2011/C 139/37)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: J. da Cruz Vilaça și L. Pinto Monteiro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei Comisiei din 27 octombrie 2010 referitoare la dosarul 88 0369 P1, prin intermediul căreia a fost redus la 37 056 405 PTE cuantumul contribuției financiare acordate prin Decizia

C(88) 831 a Comisiei din 29 aprilie 1988 și, în același timp, a fost solicitată rambursarea sumei de 294 298,41 euro;

- obligarea Comisiei Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, referitor la depășirea unui termen rezonabil pentru adoptarea deciziei, ca urmare a:
 - intervenției prescripției: reclamanta consideră că la momentul adoptării deciziei atacate expirase termenul de prescripție de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene. Pe de altă parte, chiar dacă ar fi avut loc o eventuală întrerupere a termenului de prescripție, s-a depășit o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să fi fost adoptată o decizie, potrivit prevederilor articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul menționat. Având în vedere prescripția dreptului în cauză, trebuie să se considere că decizia atacată este nelegală și nu poate fi pusă în aplicare;
 - încălcării principiului securității juridice: reclamanta consideră că faptul că Comisia a lăsat să treacă mai mult de 20 de ani între momentul la care au avut loc neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale implică nerespectarea principiului securității juridice. Acest principiu fundamental al ordinii juridice a Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul ca instituțiile Uniunii să trateze aspectele care o privesc într-un termen rezonabil;
 - încălcării dreptului la apărare: reclamanta consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare întrucât scurgerea unei perioade de peste 20 de ani între momentul la care au avut neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale a lipsit-o de posibilitatea de a prezenta observații în timp util, cu alte cuvinte atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de Comisie.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare: reclamanta consideră că decizia atacată nu îndeplinește cerințele obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE. Astfel, decizia atacată nu prezintă, nici măcar sumar, motivele care au determinat reducerea contribuției financiare acordate de Fondul social european; de asemenea, nici scrisoarea Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu prin care a fost notificată reclamantei decizia atacată nu indică, într-o formă care să aibă un nivel minim de inteligibilitate, motivele care justifică reducerea contribuției și nici care sunt cheltuielile eligibile și cele neeligibile. Potrivit reclamantei, deficiențele de motivare constatate ar trebui de asemenea să determine Tribunalul să anuleze decizia atacată.

A acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia**(Cauza T-52/11)**

(2011/C 139/38)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: J. da Cruz Vilaça și L. Pinto Monteiro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei Comisiei din 27 octombrie 2010 referitoare la dosarul 89 0979 P3 prin intermediul căreia a fost redus la 426 070 PTE cuantumul contribuției financiare acordate prin Decizia C(89) 0570 a Comisiei din 22 martie 1989 și, în același timp, s-a solicitat rambursarea sumei de 14 430,02 euro;

— obligarea Comisiei Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, referitor la depășirea unui termen rezonabil pentru adoptarea deciziei, ca urmare a:

— intervenției prescripției: reclamanta consideră că la momentul adoptării deciziei atacate expirase termenul de prescripție de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene. Pe de altă parte, chiar dacă ar fi avut loc o eventuală întrerupere a termenului de prescripție, s-a depășit o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să fi fost adoptată o decizie, potrivit prevederilor articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul menționat. Având în vedere prescripția dreptului în cauză, trebuie să se considere că decizia atacată este nelegală și nu poate fi pusă în aplicare;

— încălcării principiului securității juridice: reclamanta consideră că faptul că Comisia a lăsat să treacă mai mult de 20 de ani între momentul la care au avut loc neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale implică nerespectarea principiului securității juridice. Acest principiu fundamental al ordinii juridice a Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul ca instituțiile Uniunii să trateze aspectele care o privesc într-un termen rezonabil;

— încălcării dreptului la apărare: reclamanta consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare întrucât scurgerea unei perioade de peste 20 de ani între momentul la care au avut neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale a lipsit-o de posibilitatea de a prezenta observații în timp util, cu alte cuvinte atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de Comisie.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare: reclamanta consideră că decizia atacată nu îndeplinește cerințele obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE. Astfel, decizia atacată nu prezintă, nici măcar sumar, motivele care au determinat reducerea contribuției financiare acordate de Fondul social european; de asemenea, nici scrisoarea Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu prin care a fost notificată reclamantei decizia atacată nu indică, într-o formă care să aibă un nivel minim de inteligibilitate, motivele care justifică reducerea contribuției și nici care sunt cheltuielile eligibile și cele neeligibile. Potrivit reclamantei, deficiențele de motivare constatate ar trebui de asemenea să determine Tribunalul să anuleze decizia atacată.

A acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Aecops/Comisia**(Cauza T-53/11)**

(2011/C 139/39)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: J. da Cruz Vilaça și L. Pinto Monteiro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei Comisiei din 27 octombrie 2010 referitoare la dosarul 89 0771 P1, prin intermediul căreia a fost redus la 48 504 201 PTE cuantumul contribuției financiare acordate prin Decizia C(89) 0570 a Comisiei din 22 martie 1989 și, în același timp, a fost solicitată rambursarea sumei de 628 880,97 euro;

— obligarea Comisiei Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, referitor la depășirea unui termen rezonabil pentru adoptarea deciziei, ca urmare a:

— intervenției prescripției: reclamanta consideră că la momentul adoptării deciziei atacate expirase termenul de prescripție de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene. Pe de altă parte, chiar dacă ar fi avut loc o eventuală întrerupere a termenului de prescripție, s-a depășit o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să fi fost adoptată o decizie, potrivit prevederilor articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul menționat. Având în vedere prescripția dreptului în cauză, trebuie să se considere că decizia atacată este nelegală și nu poate fi pusă în aplicare;

— încălcării principiului securității juridice: reclamanta consideră că faptul că Comisia a lăsat să treacă mai mult de 20 de ani între momentul la care au avut loc neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale implică nerespectarea principiului securității juridice. Acest principiu fundamental al ordinii juridice a Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul ca instituțiile Uniunii să trateze aspectele care o privesc într-un termen rezonabil;

— încălcării dreptului la apărare: reclamanta consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare întrucât scurgerea unei perioade de peste 20 de ani între momentul la care au avut neregulile invocate și cel al adoptării deciziei finale a lipsit-o de posibilitatea de a prezenta observații în timp util, cu alte cuvinte atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de Comisie.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare: reclamanta consideră că decizia atacată nu îndeplinește cerințele obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE. Astfel, decizia atacată nu prezintă, nici măcar sumar, motivele care au determinat reducerea contribuției financiare acordate de Fondul social european; de asemenea, nici scrisoarea Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu prin care a fost notificată reclamantei decizia atacată nu indică, într-o formă care să aibă un nivel minim de inteligibilitate, motivele care justifică reducerea contribuției și nici care sunt cheltuielile eligibile și cele neeligibile. Potrivit reclamantei, deficiențele de motivare constatate ar trebui de asemenea să determine Tribunalul să anuleze decizia atacată.

Recurs introdus la 18 februarie 2011 de Fundația Europeană de Formare (ETF) împotriva Hotărârii pronunțate la 9 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-87/08, Schuerings/ETF

(Cauza T-107/11 P)

(2011/C 139/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Fundația Europeană de Formare (ETF) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Gisela Schuerings (Nisa, Franța)

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 9 decembrie 2010 în cauza F-87/08;

— în consecință, respingerea acțiunii formulate în primă instanță și, prin urmare,

— obligarea intimetei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cele două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, recurenta invocă patru motive.

1. Prim motiv este întemeiat pe nerespectarea de către TFP a noțiunilor de interes al serviciului și de post, precum și pe încălcarea articolele 2 și 47 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și a obligației de motivare, în măsura în care TFP a considerat la punctul 62 din hotărârea atacată că „înainte ca o agenție să concedieze un agent care beneficiază de un contract pe perioadă determinată pentru motivul că atribuțiile care i-au fost atribuite acestui agent nu mai există sau au fost transferate unei alte entități, agenția în cauză are obligația să examineze dacă persoana interesată nu poate fi repartizată într-un alt post existent sau care trebuie creat în scurt timp inclusiv în urma atribuirii unor noi competențe agenției în cauză”.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și securității juridice, în măsura în care TFP a considerat la punctul 63 din hotărârea atacată că administrația trebuie, cu ocazia examinării posibilităților de schimbare a repartizării, „să pună în balanță interesului serviciului, care impune recrutarea persoanei celei mai apte să ocupe postul existent sau care trebuie creat în scurt timp și interesul agentului a cărui concediere este avută în vedere. Pentru acest motiv, administrația trebuie să țină cont [...] de diferite criterii printre care figurează cerințele postului în raport cu calificările și cu potențialul agentului, [...], precum și de vârsta sa, de vechimea în serviciu și de numărul de ani care îi rămân pentru a cotiza înainte de a-și putea valorifica dreptul său la pensionare”.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea normelor care nu sunt *ultra vires* sau *ultra petita*, precum și a normelor procedurale legate de principiul contradictorialității, în măsura în care TFP:

— s-ar fi întemeiat pe o argumentare care nu a făcut obiectul dezbaterii părților,

— ar fi reținut un motiv distinct de cele invocate de doamna Schuerings și

— ar fi impus ETF reintegrarea doamnei Schuerings, în timp ce aceasta din urmă nu ar fi solicitat reintegrarea sa.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE și a obligației de motivare, în măsura în care TFP ar fi încălcat competența care îi revine ETF în privința executării hotărârii de anulare, precum și jurisprudența constantă în materie, impunând reintegrarea persoanei interesate în locul unei despăgubiri pecuniare în cazul anulării deciziei de concediere.

—————

Recurs introdus la 18 februarie 2011 de Fundația Europeană de Formare (ETF) împotriva Hotărârii pronunțate la 9 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-88/08, Vandeuren/ETF

(Cauza T-108/11 P)

(2011/C 139/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Fundația Europeană de Formare (ETF) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Monique Vandeuren (Pino Torinese, Italia)

Concluzii

Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 9 decembrie 2010 în cauza F-88/08;

— pe cale de consecință, respingerea acțiunii din prima instanță și, prin urmare,

— obligarea intimetei la plata în întregime a cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de recurentă sunt identice celor invocate în cadrul cauzei T-107/11, ETF/Schuerings.

Ațiune introdusă la 18 februarie 2011 — ASA/OAPI — Merck (FEMIFERAL)

(Cauza T-110/11)

(2011/C 139/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: ASA Sp. z o.o. (Głubczyce, Polonia) (reprezentant: M. Chimiak, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Merck Sp. z. o.o. (Varșovia, Polonia)

Concluziile reclamantei

— Anularea în tot a Deciziei din 19 noiembrie 2010 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 0182/2010-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „FEMIFERAL” (cererea de înregistrare nr. 5320701) pentru produse din clasa 5

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Merck Sp. z.o.o.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională „Feminatal” și marca figurativă națională care cuprinde elementul verbal „feminatal” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge în tot cererea de înregistrare a mărcii

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ din cauza unei constatări incorecte potrivit căreia mărcile „Feminatal” și „FEMIFERAL” ar fi atât de asemănătoare încât pentru publicul polonez există riscul de confuzie cu privire la originea produselor, aprecierea greșită a caracterului distinctiv al prefixului „femi”, neluarea în considerare a caracterului specific al publicului polonez și a principiilor limbii polone, precum și aprecierea greșită a asemănării produselor la cele trei niveluri, vizuale, fonetice și conceptuale

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 25 februarie 2011 — Giordano/Comisia

(Cauza T-114/11)

(2011/C 139/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-François Giordano (Sète, Franța) (reprezentanți: D. Rigeade și J. Jeanjean, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că Regulamentul nr. 530/2008 din 12 iunie 2008 al Comisiei Europene a creat un prejudiciu domnului Jean-François Giordano;
- obligarea Comisiei Europene la despăgubirea domnului Jean-François Giordano cu suma de cinci sute patruzeci și două mii cinci sute nouăzeci și patru euro (542 594 euro) cu titlu de daune interese, împreună cu dobânda legală și capitalizarea acestei dobânzi;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă cinci motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului⁽¹⁾ și pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care numai o amenințare gravă pentru conservarea resurselor acvatice ar permite Comisiei să adopte măsuri de urgență. Reclamantul invocă faptul că Comisia nu demonstrează că, în campania de pescuit 2008 a tonului roșu, s-a pescuit în afara cotei.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe atingerea adusă exercitării și exploatării activității profesionale cu încălcarea articolului 15 alineatul (1) din cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care Regulamentul nr. 530/2008 ar fi condus la o restrângere a activității reclamantului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, în măsura în care Regulamentul nr. 530/2008 ar fi interzis pescuitul de ton roșu începând cu 16 iunie 2008, în condițiile în care acesta era autorizat până la 30 iunie 2008 în Franța.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, reclamantul având motive să sperie în mod legitim că își va putea exercita activitatea de pescuit până la 30 iunie 2008, în măsura în care pescuitul de ton roșu era inițial autorizat în Franța până la 30 iunie 2008.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, în măsura în care Regulamentul nr. 530/2008 ar fi determinat încetarea obligatorie de către reclamant a activității de pescuit de ton roșu, în condițiile în care reclamantul dispunea de un permis de pescuit acordat de *Ministre de l'Agriculture et de la Pêche* (Ministerul Agriculturii și Pescuitului) pentru perioada 1 aprilie 2008-30 iunie 2008 — autorizație care ar constitui un element inseparabil al interesului economic al reclamantului. Acesta arată:

- că a suferit o pierdere economică gravă legată de exercitarea activității sale profesionale, tonul roșu rezultat din pescuit fiind un „bun” în sensul articolului 1 din primul protocol la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și
- că este vorba despre o creață virtuală, în măsura în care reclamantul avea o încredere legitimă în acest sens.

⁽¹⁾ JO L 358, p. 59, Ediție specială 04/vol. 6, p. 237.

Acțiune introdusă la 10 martie 2011 — pelicantravel.com/OAPI — Pelikan (Pelikan)

(Cauza T-136/11)

(2011/C 139/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: slovacă

Părțile

Reclamantă: pelicantravel.com s.r.o. (Bratislava, Republica Slovacă) (reprezentant: M. Chlipala, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hanovra, Germania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 decembrie 2010 în procedura R 1428/2009-2;

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „Pelikan”, pentru servicii din clasele 35 și 39 (marca comunitară nr. 3325941)

Titularul mărcii comunitare: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii, reclamanta a acționat cu rea-credință [articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 207/2009 ⁽¹⁾]

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 207/2009, în măsura în care, potrivit reclamantei, OAPI nu a apreciat corect împrejurările de fapt ale cauzei și nici probele prezentate și a săvârșit o eroare de drept, astfel încât a ajuns la concluzia eronată că marca în cauză nu fusese depusă cu rea-credință

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 martie 2011 — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/OAPI — Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Cauza T-152/11)

(2011/C 139/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: B. Hein și M.-H. Hoffmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Comercial Jacinto Parera, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 decembrie 2010 în cauza R 449/2009-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă „MAD” pentru produse din clasa 25.

Titularul mărcii comunitare: Comercial Jacinto Parera, SA.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta.

Decizia diviziei de anulare: respinge în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolelor 15 și 51 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 2968/95 ⁽²⁾, în măsura în care camera de recurs nu ar fi trebuit să concluzioneze pe baza documentelor depuse că marca figurativă „MAD” a fost utilizată efectiv pentru „articole de îmbrăcăminte”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 14 martie 2011 — Zenato Azienda Vitivinicola/OAPI — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Cauza T-153/11)

(2011/C 139/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Italia) (reprezentant: A. Rizzoli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italia)

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea admisibilității prezentei acțiuni împreună cu anexele aferente;
- anularea deciziei camerei de recurs (punctele 1, 2 și 3 din dispozitiv) în măsura în care admite calea de atac, admite opoziția și respinge integral cererea de înregistrare, obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată efectuate de oponent în procedura de opoziție și în procedura căii de atac;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca denominativă „ZENATO RIPASSA” (cererea de înregistrare nr. 5 848 015) pentru produse din clasa 33 (băuturi alcoolice)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Camera di Commercio, Industria, Artigianato a Agricoltura di Verona

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca denominativă italiană „RIPASSO” (nr. 682 213) pentru produse din clasa 33 (vinuri, băuturi spirtoase și lichioruri)

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Admite opoziția și respinge integral cererea de înregistrare

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/09.

Acțiune introdusă la 14 martie 2011 — Zenato Azienda Vitivinicola/OAPI — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)

(Cauza T-154/11)

(2011/C 139/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Italia) (reprezentant: A. Rizzoli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Camera di Commercio Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italia)

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea admisibilității prezentei acțiuni împreună cu anexele aferente;
- anularea deciziei camerei de recurs (punctele 1, 2 și 3 din dispozitiv) în măsura în care admite calea de atac, admite opoziția și respinge integral cererea de înregistrare, obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată efectuate de oponent în procedura de opoziție și în procedura căii de atac;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă care conține elementul verbal „RIPASSA ZENATO” (cererea de înregistrare nr. 5 877 865) pentru produse din clasa 33

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Camera di Commercio, Industria, Artigianato a Agricoltura di Verona

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca denominativă italiană „RIPASSO” (nr. 682 213) pentru produse din clasa 33

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Admite opoziția și respinge integral cererea de înregistrare

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/09.

Acțiune introdusă la 10 martie 2011 — Magnesitas de Rubián și alții/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-158/11)

(2011/C 139/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Spania), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Spania), Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalleftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Atena, Grecia) (reprezentanți: H. Brokelmann, P. Martínez-Lage Sobredo, avocați)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul

Concluziile reclamantelor

Prezenta procedură are ca obiect anularea deciziei individuale vizată la articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (JO L 334, p. 17), în măsura în care aceasta creează în sarcina statelor membre obligația de a respecta concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile care figurează la secțiunea 3.5 din „Documentul de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile în industriile cimentului, varului și a oxidului de magneziu” (JO C 166, p. 5), în ceea ce privește condițiile care însoțesc autorizația pe care autoritățile competente o acordă instalațiilor de fabricare a oxidului de magneziu supuse autorizării în temeiul directivei menționate.

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în principal, anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, și în ipoteza în care Tribunalul nu anulează această decizie în totalitate în ceea ce privește secțiunea 3.5 a documentului de referință, anularea în orice caz a secțiunii 3.5.5.4 din acest document, inclusiv, în special, valorile de emisii stabilite în tabelul 3.11 și
- în orice caz, obligarea Parlamentului European și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele invocă patru motive în susținerea acțiunii lor:

1. Primul motiv întemeiat pe necompetența Comisiei Europene.

În această privință, se afirmă că Comisia Europeană nu era competentă pentru a include fabricarea oxidului de magneziu în documentul de referință.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a normelor fundamentale de procedură, în particular:

— neinformarea reclamantelor cu privire la deschiderea procedurii de pregătire a documentului de referință la care acestea nu au putut participa decât tardiv.

— neluarea în considerare în documentul de referință a „split views” (opinii divergente) ale reclamantelor.

— nerespectarea termenului acordat pentru analiza proiectului final al documentului de referință.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Directiva 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

În această privință, se afirmă că documentul de referință încalcă obiectivul declarat la articolul 1 din directiva menționată anterior, și anume protecția mediului considerat în ansamblul său, la fel cum încalcă acest obiectiv și concluziile care figurează la secțiunea 3.5 din acest document cărora decizia atacată le conferă caracter obligatoriu.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului general al egalității de tratament, întrucât decizia atacată tratează în același mod întreprinderi care se află în situații diferite.

Acțiune introdusă la 18 martie 2011 — Petroci/Consiliul

(Cauza T-160/11)

(2011/C 139/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Petroci Holding (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: M. Ceccaldi, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/18/PESC și a Regulamentului (UE) 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități și în special în ceea ce privește societatea PETROCI;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamantă sunt în esență identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-142/11, SIR/Consiliul.

Acțiune introdusă la 15 martie 2011 — High Tech/OAPI — Vitra Collections (Forma unui scaun)

(Cauza T-161/11)

(2011/C 139/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: High Tech Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: G. Florida și R. Florida, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vitra Collections AG

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei atacate și declararea nulității mărcii comunitare.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă tridimensională având ca obiect „Alu chair” (marca comunitară nr. 2298420), pentru produse din clasa 20

Titularul mărcii comunitare: Vitra Collections, AG

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009. Reclamanta a invocat, de asemenea, nulitatea mărcii, întemeiată pe presupunerea că înregistrarea acesteia are drept scop excluderea reclamantei de pe piața obiectelor de design care au intrat în domeniul public, fiind astfel o înregistrare cu rea-credință.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: interpretarea și aplicarea incorectă a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) și a articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 martie 2011 — Cofra/OAPI — O2 (can do)

(Cauza T-162/11)

(2011/C 139/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Cofra Holding AG (Zug, Elveția) (reprezentați: K.-U. Jonas și J. Bogatz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: O2 Holdings Ltd (Slough, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei din 10 ianuarie 2011 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 242/2009-4;

— obligarea pârâtului și, dacă este cazul, a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: O2 Holdings Ltd

Marca comunitară vizată: marca verbală „can do” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 25, 35, 36, 38 și 43

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: „CANDA” pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 15 și a articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, precum și a normei 22 a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ întrucât, la aprecierea dovezii utilizării importante, camera de recurs a recurs la criterii stricte și nu a luat în considerare în mod suficient situația specială a distribuției în cadrul întreprinderii reclamantei. În continuare, încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât, în mod greșit, camera de recurs a decis să nu ia în considerare susținerile formulate pentru dovedirea utilizării importante a mărcii invocate în sprijinul opoziției. În sfârșit, încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 întrucât camera de recurs nu a adus la cunoștință reclamantei faptul că nu consideră suficiente dovezile prezentate privind utilizarea și nu i-a oferit reclamantei posibilitatea de a furniza dovezi suplimentare în cadrul unei proceduri orale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 17 martie 2011 — Cofra/OAPI — O2 (can do)

(Cauza T-163/11)

(2011/C 139/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Cofra Holding AG (Zug, Elveția) (reprezentați: K.-U. Jonas și J. Bogatz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: O2 Holdings Ltd (Slough, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 ianuarie 2011 în cauza R 246/2009-4;
- obligarea pârâtului și, dacă este cazul, a celorlalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: O2 Holdings Ltd.

Marca comunitară vizată: Marca verbală „can do” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 25, 35, 36, 38 și 43.

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca figurativă care cuprinde elementul verbal „CANDA” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 15 și a articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și a normei 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾, în măsura în care la aprecierea probei utilizării efective, camera de recurs a aplicat criteriile prea restrictive și nu a ținut seama suficient de situația în care se afla situația distribuție în întreprinderea reclamantei. Încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, în măsura în care camera de recurs a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a luat în considerare diverse documente prezentate ca dovezi ale utilizării mărcii invocate în sprijinul opoziției. În sfârșit, încălcarea articolului 75 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât camera de recurs nu a comunicat reclamantei că apreciasse drept insuficiente dovezile prezentate în sprijinul utilizării și nu a oferit reclamantei posibilitatea de a prezenta mai multe dovezi în cadrul unei ședințe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Ațiune introdusă la 18 martie 2011 — Modelo Continente Hipermercados/Comisia

(Cauza T-174/11)

(2011/C 139/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Modelo Continente Hipermercados, SA, filiala din Spania (Alcorcón, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea și susținerea motivelor de anulare invocate în această acțiune și, în consecință, anularea articolului 1 alineatul (1), în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS (Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) (versiunea consolidată a Legii privind impozitarea societăților comerciale) conține elemente de ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) TRLIS conține elemente de ajutor de stat atunci când se aplică achizițiilor de participării care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea deciziei pentru încălcarea unei norme fundamentale de procedură și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 28 octombrie 2009 (ajutorul nr. C 45/07, ex NN 51/07, ex CP 9/07) privind amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine (JO 2011, L 7, p. 48).

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât s-a considerat că măsura constituie ajutor de stat.
 - Comisia nu a demonstrat că măsura fiscală în cauză favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri. Comisia se limitează să presupună că măsura fiscală este selectivă din cauza faptului că se aplică numai în cazul achiziționării unor titluri de participare la societăți străine, iar nu la societăți naționale. Reclamanta consideră că acest raționament este eronat și circular. Faptul că aplicarea măsurii analizate, ca și a oricărei alte norme fiscale, depinde de îndeplinirea anumitor cerințe obiective nu conferă acestuia un caracter selectiv *de iure* sau *de facto*. Raționamentul utilizat de Comisie ar conduce la considerarea oricărei norme fiscale drept selective *prima facie*.

- În al doilea rând, tratamentul *prima facie* diferit potrivit articolului 12 alineatul (5) TRLIS, departe de a constitui un avantaj selectiv, servește pentru a institui egalitatea fiscală pentru toate operațiunile de achiziționare de acțiuni, naționale sau străine: din cauza imposibilității de a finaliza fuziuni transfrontaliere, amortizarea fondului de comerț poate fi realizată numai în cadru național, motiv pentru care există norme ale sistemului fiscal care permit acest lucru. În acest sens, articolul 12 alineatul (5) TRLIS nu face decât să extindă o asemenea posibilitate la cumpărarea de active ale societăților străine, operațiune care constituie echivalentul funcțional cel mai apropiat al fuziunilor naționale, și din acest motiv face parte din economia și din logica sistemului spaniol.
- În subsidiar, decizia Comisiei ar fi disproporționată, întrucât aplicarea sa unor cauze de preluare a controlului asupra întreprinderilor străine ar trebui cel puțin să fie echivalentă situațiilor de fuziuni naționale și prin urmare justificate de economia și de logica sistemului spaniol.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe existența unui viciu de procedură substanțial, întrucât nu a fost respectată procedura aplicabilă ajutoarelor existente.
- Decizia atacată respinge argumentele privind echivalența funcțională a măsurii, întrucât nu acceptă că fuziunile transfrontaliere intra-UE devin imposibile în practică. În opinia Comisiei, adoptarea succesivă a directivelor UE în materie, toate acestea ulterioare intrării în vigoare a măsurii în cauză, a eliminat orice barieră sau obstacol care ar fi putut să existe. Reclamanta consideră în această privință că, dacă s-ar accepta teza Comisiei și dacă directivele UE ar fi eliminat într-adevăr obstacolele în calea fuziunilor transfrontaliere, *quad non*, ne-am afla, în orice caz, în fața unui caz de ajutoare existente. Cu toate acestea, procedura de control al ajutoarelor existente diferă în mod substanțial de cea urmată în prezenta cauză, fiind săvârșită, din acest motiv, o eroare de procedură substanțială.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE rezultând dintr-o eroare de drept în identificarea beneficiarului măsurii.
- Deși se consideră că articolul 12 alineatul (5) TRLIS conține elemente de ajutor de stat, Comisia trebuia să fi realizat o analiză economică exhaustivă pentru a determina cine au fost beneficiarii presupusului ajutor. Reclamanta consideră că, în orice caz, beneficiarii ajutorului (sub forma unui preț excesiv pentru cumpărarea participațiilor) ar fi vânzătorii participațiilor și nu, astfel cum susține Comisia, societățile spaniole care au aplicat măsura respectivă.

Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2011 — Global Digital Disc/Comisia

(Cauza T-259/08) ⁽¹⁾

(2011/C 139/54)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Mariën/Comisia

(Cauza F-5/11)

(2011/C 139/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Peter Mariën (Elsene, Belgia) (reprezentanți: B. Theeuwes și F. Pons, attorneys)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei șefului delegației Uniunii Europene în Afghanistan prin care se dispune ca membrii acestei delegații să își părăsească hotelul și să se mute într-un complex rezidențial al Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei cuprinse în mailul din 11 ianuarie 2011 al reprezentantului special și al șefului delegației Uniunii Europene în Afghanistan prin care se dispune ca reclamantul să se mute într-un complex rezidențial din Kaboul, Afghanistan;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor aferente măsurilor de cazare provizorie;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant a unei despăgubiri de 10 000 de euro pentru stresul psihologic și pentru prejudiciul suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2011 — Bouillez și alții/Consiliul

(Cauza F-11/11)

(2011/C 139/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Vincent Bouillez (Overijse, Belgia) și alții (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Funcție publică — Cerere de anulare a deciziei AIPN de a nu promova reclamantii în gradul superior în cadrul exercițiului de promovare 2010

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Consiliului din 3 noiembrie 2010 de respingere a reclamației reclamantilor;
- În măsura în care este necesar, anularea deciziilor de a nu promova reclamantii în gradul superior în cadrul exercițiului de promovare 2010
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — Mariën/SEAE

(Cauza F-15/11)

(2011/C 139/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Peter Mariën (Elsene, Belgia) (reprezentanți: B. Theeuwes și F. Pons, attorneys)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei șefului delegației Uniunii Europene în Afghanistan prin care se dispune ca membrii acestei delegații să își părăsească hotelul și să se mute într-un complex rezidențial al Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei cuprinse în mailul din 11 ianuarie 2011 al reprezentantului special și al șefului delegației Uniunii Europene în Afghanistan prin care se dispune ca reclamantul să se mute într-un complex rezidențial din Kaboul, Afghanistan;
- obligarea SEAE la plata tuturor cheltuielilor aferente măsurilor de cazare provizorie.
- obligarea SEAE la plata către reclamant a unei despăgubiri de 10 000 de euro pentru stresul psihologic și pentru prejudiciul suferit;

— obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2011 Conticchio/Comisia

(Cauza F-22/11)

(2011/C 139/58)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Rosella Conticchio (Roma, Italia) (reprezentanți: R. Giuffrida și A. Tortora, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei referitoare la stabilirea drepturilor de pensie ale reclamantei în măsura în care i-a fost recunoscut un drept de pensie pentru limită de vârstă în gradul AST 7/1 în loc de gradul AST 7/2

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei R/489/10 adoptate la 18 noiembrie 2010 și notificată la 24 noiembrie 2010 prin care AIPN a respins contestația;
 - acordarea în favoarea reclamantei a trecerii de la AST/1 la AST/2 cu efect retroactiv;
 - recalcularea pensiei la care are dreptul reclamanta, majorând-o cu aproximativ 170 de euro pe lună;
 - obligarea entității care face plata pensiei de care beneficiază doamna Conticchio să îi restituie reclamantei cuantumul care îi este datorat, majorat cu dobânzi, însoțit de o compensație pentru devalorizarea monetară și celelalte cheltuieli accesorii, de la 1 iunie 2010 până la data plății efective;
 - obligarea Comisiei Europene să îi restituie reclamantei sumele care vor rezulta în urma hotărârii că au fost plătite fără a fi datorate în ceea ce privește răscumpărarea drepturilor de pensie;
 - obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.
-

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2011/C 139/48	Cauza T-158/11: Acțiune introdusă la 10 martie 2011 — Magnesitas de Rubián și alții/Parlamentul European și Consiliul	25
2011/C 139/49	Cauza T-160/11: Acțiune introdusă la 18 martie 2011 — Petroci/Consiliul	26
2011/C 139/50	Cauza T-161/11: Acțiune introdusă la 15 martie 2011 — High Tech/OAPI — Vitra Collections (Forma unui scaun)	26
2011/C 139/51	Cauza T-162/11: Acțiune introdusă la 17 martie 2011 — Cofra/OAPI — O2 (can do)	27
2011/C 139/52	Cauza T-163/11: Acțiune introdusă la 17 martie 2011 — Cofra/OAPI — O2 (can do)	27
2011/C 139/53	Cauza T-174/11: Acțiune introdusă la 18 martie 2011 — Modelo Continente Hipermercados/Comisia	28
2011/C 139/54	Cauza T-259/08: Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2011 — Global Digital Disc/Comisia	29

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 139/55	Cauza F-5/11: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Mariën/Comisia	30
2011/C 139/56	Cauza F-11/11: Acțiune introdusă la 9 februarie 2011 — Bouillez și alții/Consiliul	30
2011/C 139/57	Cauza F-15/11: Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — Mariën/SEAE	30
2011/C 139/58	Cauza F-22/11: Acțiune introdusă la 28 februarie 2011 Conticchio/Comisia	31

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

